

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง

และตำบลแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง และตำบลแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง และตำบลแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าทำสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง และตำบลแม่อุสุ อำเภอทำสองยาง จังหวัดตาก ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

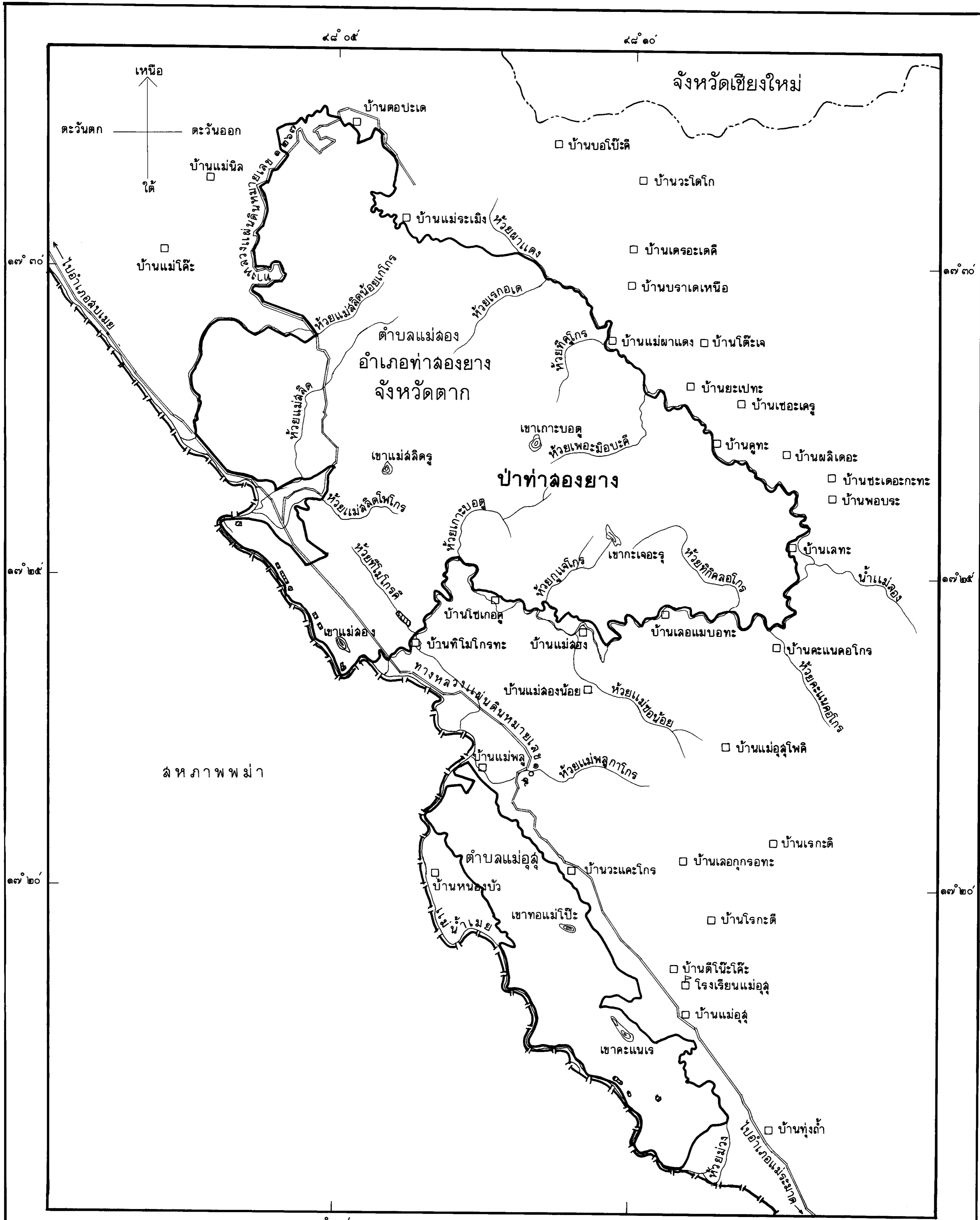
ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่าท่าलोंงยาง
ในท้องที่ตำบลแม่ฮ่อง และตำบลแม่อุล อำเภอท่าलोंงยาง
จังหวัดตาก
ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒

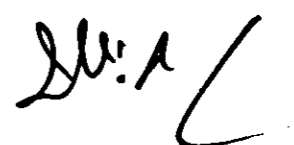
เนื้อที่ประมาณ ๑๘๕.๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๑๕,๘๐๐ ไร่
มาตราส่วน ๑:๑๐๐,๐๐๐

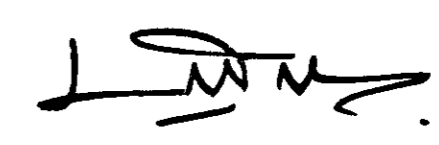
เมตร ๑,๐๐๐ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ กิโลเมตร



เครื่องหมาย

- แนวเขตอุทยานแห่งชาติ
- บริเวณที่กันออกจากการเป็นอุทยานแห่งชาติ
- เขตเส้นพรมแดนตามกฎหมาย ระหว่างประเทศไทยกับสหภาพพม่า
- เขตจังหวัด
- ทางหลวง
- แม่น้ำ ห้วย
- ภูเขา
- หมู่บ้าน
- โรงเรียน


 (นายประสิทธิ์ คล้ายทอง)
 ผู้อำนวยการส่วนอุทยานแห่งชาติ


 (นายพลอดประฉพ ลูร์ฉวี)
 อธิบดีกรมป่าไม้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากบริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง และตำบลแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เนื้อที่ประมาณ ๑๘๕.๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๑๕,๘๐๐ ไร่ ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและมีค่า เช่น พันธุ์ไม้ ของป่า สัตว์ป่านานาชนิด ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขาที่สวยงามยิ่ง สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เพื่อสงวนไว้ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน และเพื่ออำนวยประโยชน์อื่นแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้